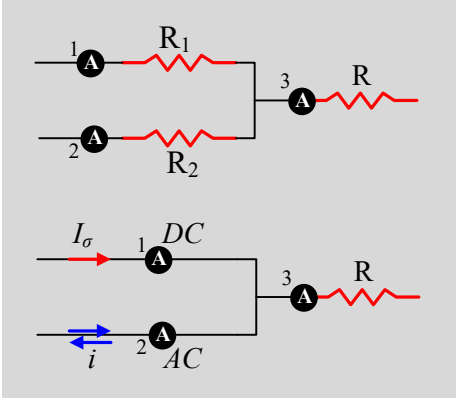
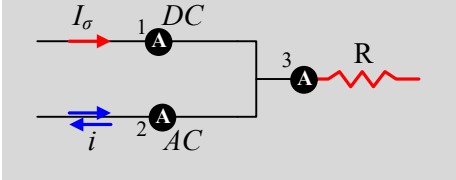

Αμπερόμετρα DC, AC και ο Kirchhoff

i) Στο διπλανό σχήμα, δείχνεται ένα τμήμα κυκλώματος, που συνδέεται με ένα κύκλωμα συνεχούς ρεύματος και στο οποίο έχουμε συνδέσει τρία αμπερόμετρα συνεχούς. Αν η ένδειξη του πρώτου είναι I_1 και του δεύτερου I_2 , ποια θα είναι η ένδειξη του 3^{ου} αμπερομέτρου που συνδέεται στον κλάδο με τον αντιστάτη R;

ii) Στο κάτω σχήμα ο αντιστάτης R τροφοδοτείται από δυο ρεύματα, ένα συνεχές, όπου το θερμικό αμπερόμετρο 1 (DC), δείχνει ένδειξη $I_1=4A$ και ένα εναλλασσόμενο, όπου το θερμικό αμπερόμετρο 2 (AC) δείχνει ένδειξη $I_2=2\sqrt{2} A$.

α) Αν η ένταση του ρεύματος που διαρρέει το αμπερόμετρο 2, έχει εξίσωση $i=I\eta\mu(100\pi t)$, να βρεθεί η εξίσωση της έντασης του ρεύματος που διαρρέει τον αντιστάτη και να κάνετε τη γραφική της παράσταση.

β) Το ρεύμα που διαρρέει τον αντιστάτη είναι συνεχές ή εναλλασσόμενο;

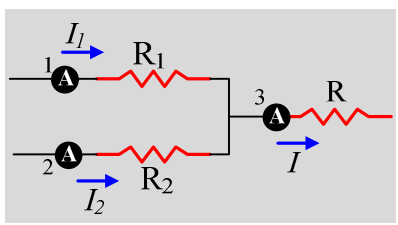
γ) Ποια είναι η ένδειξη του αμπερομέτρου 3;

Δίνεται $\eta\mu^2\theta=(1-2\sigma\eta\mu 2\theta)/2$

Απάντηση:

i) Στο σχήμα έχουν σημειωθεί οι εντάσεις των ρευμάτων που διαρρέουν τους αντιστάτες. Σύμφωνα με τον 1^ο κανόνα του Kirchhoff (ο οποίος εκφράζει την διατήρηση του φορτίου):

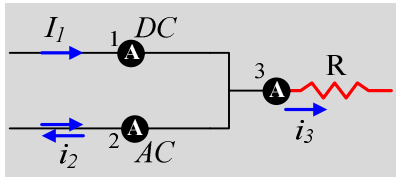
$$I_1 + I_2 = I$$

Η παραπάνω σχέση ισχύει κάθε στιγμή και για σταθερές ή μεταβλητές εντάσεις ρεύματος. Θεωρώντας λοιπόν εδώ ότι τα δύο αμπερόμετρα δείχνουν σταθερές ενδείξεις I_1 και I_2 το 3^ο θα δείχνει επίσης σταθερή ένδειξη ίση με το άθροισμα των δύο άλλων αμπερομέτρων.

ii) Εφαρμόζοντας ξανά τον 1^ο κανόνα του Kirchhoff, (άσχετα αν το ένα ηλεκτρικό ρεύμα είναι συνεχές ή εναλλασσόμενο) θα έχουμε, κάθε στιγμή:

$$i_3 = i_1 + i_2 = I_1 + I\eta\mu(100\pi t)$$

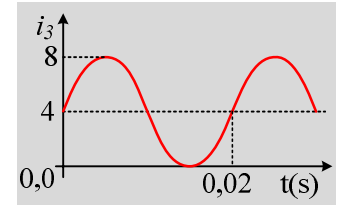
Όπου I το πλάτος του Ε.Ρ, όπου λαμβάνοντας υπόψη ότι το αμπερόμετρο δείχνει την ενεργό ένταση, θα έχουμε:

$$I = I_{εν}\sqrt{2} = I_2\sqrt{2}A = 2\sqrt{2}\sqrt{2}A = 4A$$

α) Με βάση τα παραπάνω θα έχουμε για την ένταση του ρεύματος που διαρρέει τον αντιστάτη:

$$i_3 = 4 + 4 \cdot \eta\mu(100\pi t) \quad (\text{S.I.})$$

Η αντίστοιχη γραφική παράσταση φαίνεται στο διπλανό σχήμα.

β) Με βάση την παραπάνω γραφική παράσταση βλέπουμε ότι η ένταση του ρεύματος είναι πάντα θετική, πράγμα που σημαίνει ότι δεν αλλάζει φορά. Πρόκειται δηλαδή για ένα **συνεχές** ρεύμα.

γ) Το ρεύμα που διαρρέει τον αντιστάτη, μπορεί να έχει πάντα την ίδια φορά, αλλά δεν έχει σταθερή τιμή. Άρα το αμπερόμετρο θα δείχνει επίσης την ενεργό ένταση του ρεύματος. Για να την υπολογίσουμε, παίρνουμε τη στιγμιαία ισχύ στον αντιστάτη:

$$P = i_3^2 R = (4 + 4 \cdot \eta\mu(100\pi t))^2 R = 16R + 32R \cdot \eta\mu(100\pi t) + 16R \cdot \eta\mu^2(100\pi t) \rightarrow$$

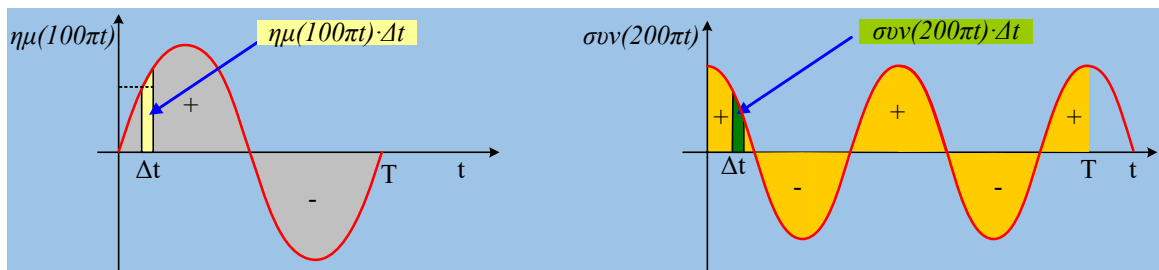
$$P = 16R + 32R \cdot \eta\mu(100\pi t) + 16R \cdot \frac{1 - \sigma\upsilon\nu(200\pi t)}{2} \rightarrow$$

$$P = 24R + 32R \cdot \eta\mu(100\pi t) - 8R \cdot \sigma\upsilon\nu(200\pi t)$$

Οπότε η θερμότητα που παράγεται πάνω στον αντιστάτη σε χρόνο μιας περιόδου, θα είναι ίση:

$$Q_T = \sum P \cdot \Delta t = \sum 24R \Delta t + \sum 32R \cdot \eta\mu(100\pi t) \cdot \Delta t - \sum 8R \cdot \sigma\upsilon\nu(200\pi t) \cdot \Delta t \rightarrow$$

$$Q_T = 24R \cdot \sum \Delta t + 32R \cdot \sum \eta\mu(100\pi t) \cdot \Delta t - 8R \cdot \sum \sigma\upsilon\nu(200\pi t) \cdot \Delta t$$

Για τον υπολογισμό του αθροίσματος $\sum \eta\mu(100\pi t)$ σχεδιάζουμε το διάγραμμα του ημιτόνου σε συνάρτηση με το χρόνο (αριστερό σχήμα), οπότε αν πάρουμε ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα Δt , τότε το εμβαδόν του κίτρινου χωρίου (το οποίο είναι κατά προσέγγιση ορθογώνιο), είναι ίσο με:

$$\eta\mu(100\pi t) \cdot \Delta t$$

συνεπώς το συνολικό εμβαδόν μεταξύ τη γραφικής παράστασης και του άξονα του χρόνου, θα μας δίνει το ζητούμενο άθροισμα, το οποίο στην περίπτωση μας θα είναι μηδενικό!

Με την ίδια συλλογιστική κάνοντας δίπλα τη γραφική παράσταση του $\sigma\upsilon\nu(200\pi t)$ σε συνάρτηση με το χρόνο, βρίσκουμε ξανά το ολικό εμβαδόν να είναι μηδενικό, οπότε μηδενικό είναι και το τελευταίο άθροισμα.

Έτσι με βάση τα παραπάνω, η τελευταία εξίσωση γίνεται:

$$Q_T = 24RT \quad (1)$$

Όμως εξ ορισμού η θερμότητα που παράγεται στον ίδιο αντιστάτη δίνεται από την εξίσωση:

$$Q_T = I_{\varepsilon\nu}^2 RT \quad (2)$$

Από τις εξισώσεις (1) και (2) παίρνουμε:

$$I_{\varepsilon\nu}^2 RT = 24RT \rightarrow$$

$$I_{\varepsilon\nu} = \sqrt{24} \text{ A}$$

dmargaris@gmail.com